

scher, Herr mit dem Genitiv des Beherrschten oder Behüteten; 4) *Inhaber, Besitzer* mit dem Gen. des Besessenen; 5) der *Gatte, Ehemann*; 6) auch mit dem Gen. der Gattin, insbesondere auch 7) der Stier als *Gatte* der Kühe, und 8) bildlich von dem Gotte, zu dem die Lieder wie zum *Gatten* gehen, oft 9) mit vollständig durchgeführtem Bilde. — In der ersten Hauptbedeutung (1—4) wird es regelmässig dekliniert, in der zweiten (5—9) mit abweichenden Nebencasus (I. D. Ab G. L.) des Singulars. Die Verbindungen bráhma-nas pátis, pátir dán siehe unter bráhma-n, dán. — Vgl. açva-pati u. s. w.

-e 3) ksétrasya 353,2; pathas 494,1; vāstos 570,1—3; 571,1; 637,14; bhuvanasya 743,6; diçām 825,2; viças 967,1; manasas 990,1; vācas 992,3. — 4) çavasas 11,2; 131,4; 360,9; 389,5; 626,21; 665,20; 699,5; 706,6; 748,6; ūrjaām 26,1; 639,7; 643,12; 669,9; vājānaam 29,2; 486,10; 701,30; rādhā-naam 30,5; 285,10; çociças 360,5; madā-naam 702,31; 816,5; harīnaam 817,5; isas 820,9.

-is 1) 351,5. — 2) 717,1 (ví rājati); 312,7; 3) adhvarānaam 44,9; rsvāvīrasya (divās) 52,13; jāgatas 101,5; sū-nrītānām 265,18; ksé-trasya 353,3; 551,10; bhūvanasya 405,12; 798,5; 954,7; jānā-nām 477,4; kṛstīnām 486,16; kṛstīnām 633,9; idās 499,4; rājasas 551,5; divās 633,8; 707,4—6; 798,11.33; 937,3; prthivyās 664,16; nas 689,9; viçām 704,3; viças 978,2; sīndhūnaam 727,5; 1006,1; viçvasya bhū-manas 813,7; bhū-tāsya 947,1; mānasas 723,8; 740,1; dhiyās 787,2; 811,6; vācas 813,5; prāsahas 900,6; çucāyās ca çucāsya ca 852,6; vīrūdhām 826,2. — 4) vāsunas 53,2; 874,1; rayīnām 68,7; 241,3; rayīnām 813,6; rāyās 149,1 (pátir dán); vājasya

145,1; 684,4; 849,3; vājānaam 743,2; 852,7; asyā 116,25; 153,4 (pátir dán); gāvām 265,4; 784,4; isās 351,4; ūrjām 395,12; çavasas 848,3; (145,1); vārī-naam 850,3; diyānaam 639,37. — 5) 542,3; 836,3; 988,5; 911,28.30; 975,4. — 6) jānīnām 66,8; 798,32; asyās 911,39; 912,11; te 911,40; sehānāyās 985,2.

-im 2) 870,4. — 3) jā-gatas tasthūsas 89,5; 582,15; viçvāsām vi-çām 127,8; 456,1; vāstos 395,8; 887,7; idās 396,14; vācas 738,4; 907,7; kṛstī-nām 521,5; ksétrasya 892,13. — 4) vājānām 11,1 (sátpatim pátim); vājānaam 644,18; sād-dasas 18,6; rayīnām 60,5; rayās 200,5; 366,3; rādhāsas 485,5; harīnaam 644,14; isās 726,7; dāksasya 56,2; çavasas 275,5; 485,4; 677,4. — 5) 71,1; 105,2; 117,7; 391,3; 836,10; 858,3; 911,7.12.29.45; 971,1.2; 985,1; 918,14(?); bildlich 777,1. — 6) kanīnām 116,10. — 7) āghniānaam 678,2 (neben nadām); 928,7 (vorher vānsagam); bildlich: (jūstam) 809,22. — 8) 273,1; 9,4 (vīrsabhām). — 9) 62,11; 869,1.

-im (als Trochäus zu lesen) 3) divās asya ~ 801,3.

-inā [I.] 3) ksétrasya 353,1.

-iā [I.] 5) 911,22.

-yā [I.] 5) 911,24. 27. 36.

(-aye) [D.] 3) ksétrasya AV. 2,8,5; bhūtāsya AV. 3,10,9.

-ye [D.] 5) 61,2; 124,7; 299,2; 836,7; 897,4; 911,9.20; 917,13.

-es [G.] 3) dhármanas 747,6.

-yus [G.] 5) 844,8 (jā-nitvām).

-yō [L.] 5) 794,4; 985,3.

-ī [V. du.] 4) çubhas ~ (açvinō) 3,1; 34,6; 47,5; 120,6 (pāti dán); 429,8; 625,11; 642,4.6; 696,5; 866,4.12.13; 911,15; 957,4; 1028,3. 5; dānunas 628,16 (açvinō); ça-vasas 343,3 (indra-vāyū).

-ī [N., A. du.] 2) açvinō 222,4. — 3) divās pr-thivyās 417,3; dhiyās 23,3. — 4) jyōtiṣas 23,5; çubhās 625,5; 642,14; 646,6; 866,14; 919,6; dānunas 136,3; 232,6; isās dā-numatyās 422,5; rā-dhasas 440,4. — 5) yósā açvinīta yuvām ~ 119,5. — 6) sūriā-yās 339,6.

-ayas [N.] 3) itāsya 353,2; satyāsya 551,12. — 4) rāyās 337,10; 403,4; 520,7; 524,3; rayīnām 346,6; 409,10; 660,12; 668,13; 947,10; suviria-sya 347,10; 488,12; 801,7; 807,5; 957,6. -ibhyas 5) 866,10; 911,38; 936,5.

pāti-jūṣṭa, a., dem Gatten lieb [jūṣṭa s. juṣ].

-ā [f.] nārī 73,3.

patitvá, n., Ehe, Vermählung [von páti 5].

-ām 119,5 ā vām ~ jagmúṣī.

patitvaná, n., dasselbe.

-ām 866,9.

pāti-dviṣ, a., dem Gatten feind.

-iṣas [N. pl. f.] 700,4.

pati-ríp, a., den Gatten täuschend [ríp von rip].

-ípas [N. pl. f.] jānayas 301,5.

pati-loká, m., des Gatten Ort (loká), d. h. sein Aufenthalt im jenseitigen Leben.

-ām 911,43. ~ ā viça.

pátivat, a., einen Gatten [pāti 5] habend.

-atī eṣā 911,21.

pati-vidya, n., das Finden eines Gatten.

-am 928,11 (ānaṭ).

pātiṣṭha, a., am besten fliegend, Superl. des Verbale pát.

-as kapótas 991,5 prá patāt.

(pati-hán), a., fem. pati-ghnī den Gatten tödtend, enthalten in ápatighnī.

pattás, von den Füßen (pád) an 853,13 (jā-gāra).

pātnī, f. [von páti], 1) Beherrscherin, Herrin mit Gen.; 2) Besitzerin, Inhaberin mit Gen.; 3) Gattin, insbesondere 4) mit dem Gen. des Gatten; 5) auch von den Kühen im Verhältnis zum Stiere; 6) im pl. auch ohne den Zusatz devānām die Gattinnen der Götter, die Götterweiber. — Vgl. indra-patnī u. s. w.

-ī [N. s.] 1) bhūvanasya sarasya 295,4 (u-591,4 (uṣās). — 3) sās).

320,8. — 2) svā-īm 3) 911,39.